

NÓGRÁDI LAPOK ES HONTI HIRADÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI S KÖZGAZDÁSZATI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egy év 6 ft. Fél év 3 ft. Negyed év 1 ft. 50 kr.

Megyen minden áron 10 krajczár.

Előfizetési csupán a kiadónálban lehet B-Gyarmaton.

Előfizetési pénzek, reklamációk és hirdetések a kiadónálban
intézendők.

A lap szellemi részére a a nyitólátra vonatkozó minden köze-
lmények a szerkesztőhöz küldendők.

Hirdetési díja: három soros betűs 5 kr. — Nagyobb és
többes soros hirdetések jutányosabb szerződésnek.

Bátyog minden betűs 50 kr.

NYITÓLÁTRA GARANCIA SOR: 30 kr.

B-Gyarmat, augusztus 7.

Bizony nem holt, hanem igenis élénk életidényben vagyunk.

— Nehány hét alatt nagy dolgok történtek és nagy mozgalmak előtt állunk.

A nyári napok melege felmelegíti a kebleket, s dolgot ad a história íróinak, a hazai íróknak sőt a vármegyei monografusoknak is.

Csak néhány hete ünnepelte az egész ország József főhercegünk Margit leányának esküvőjét, s ime nem sokára következett red Mária Valéria királykisasszony öfenségének szent házassági frigye, — mely alkalommal az egész ország osztozott hön szeretett Királyunk és Királynéján öfenségei örömeiben.

A tudományos világ is felmelegedett ebben a nagy melegben, — s Berlinben aug. 5-én mintegy 7000 orvos gyűlt össze — nemzetközi congressusra, hogy az életügyet fejlesszék.

Hazánkban a természettudósok gyűlnek össze Nagyváradon, hogy a természet még eddig fel nem fedett titkairól tanácskozzanak.

Aradon fényes ipar-kiállítást nyitott meg aug. 2-án Baross Gábor világhírű lett kereskedelmi miniszterünk. Ugyanott fog megtartatni a kereskedő ifjak congressusa is, kik, hogy egyebet ne említsünk, egy igen hazafias czélt tűztek magok elé; e czél az, hogy a magyar kereskedő legyen ne csak szívből-lelkeben magyar, de névből is. — Ha egy német véletlenül elvetődne például csak Szécsényvárosába, ezen tőgyőkeres magyar helyre, bizonyára elbámulna azon, hogy a kereskedők czégtábláján csupa Weisz, Svarcz, Erger-Berger nevek díszlenek. — Így van ez B-Gyarmaton, sőt Losonczon és S-Tarjánban is.

A holt idényt az is élénkítette, hogy aug. 6-án ígatták be Liptó-Szent-Miklóson Baltikot, — a dunáninneni kerületnek ujonnan megválasztott evangélikus püspökét, aki panszlav hírből állott. — Nagy örömről szolgál, hogy Baltikot rehabilitálták, s hogy Baltik, aki a slavi dzéra búv italából ivott, — nem

panszlav, csak ihletett tót író, aki nem akar és nem fog soha ártani a magyar állameszmének. — Zelenka Pál tiszai püspök, vármegyének fla. ígattá be őt, Tersztyenszky Ferencz Baltik ellenjelölje s egykor losonczy pap és Prónay Dezső nógrádi bírkos egyetemes főfelügyelő jelenlétében, kiknek impozáns megjelenése a Dülákat és Mudronyokat elnémította és tisztelekre gerjesztette. — Lám, mily szép missiókat teljesítenek nógrádi flaink!!

Nem sokára összegyűlnek Budapesten tanítóink is a IV-ik egyetemes congressusra, hogy ők is kiizzadjanak egy két tanügyi reformot.

A holt idény meleg napjából nekünk nógrádiaknak is kijutott egy két fényes sugár.

A herencsnéyi hegyek megnyitádoztak és kitárták sötét kebleiket, hogy meleget adjanak. — Fel van kutatva a herencsnéyi kőszén, egy nagy vidék és ezen nagy vidék ezer és ezer lakójának kereset forrása. — Hatalmas kőszén telepek húzódnak végig ezen hegyekben, melyek az eddigi kutatások elért eredményei szerint 2—3 millió métermázsza fekete gyémántot tartalmaznak.

Az augusztusi napok, a vármegye székvárosának: Balassa-Gyarmatnak is nagy örömet hirdetnek. — A szabadalmazott osztrák magyar államvaspályatársaság elhatározta, hogy az ipolyság-b-gyarmati vasútvonal építését ez évben megkezdji, s legkésőbb jövő 1891. évi aug. 1-ig a forgalomnak átadja.

A társaság az építési pályázatokat, melyek hozzá aug. 4-ig beadandók voltak, e hó 18-án fogja tárgyalni. Szakasz mérnökeit azonban Kovácsévics Tamás főmérnök vezetésével mellett már mult bétén küldte el. — Az építés még e hónapban veendi kezdetét. A hatalmas társaságot még a székhely-kérdés sem hozta zavarba, mert meg van arról erősen győződve, hogy B-Gyarmat olyan szép haladásnak indult város, hol lucratív vállalatokban hiány soha sem lesz, mert B-Gyarmat és gazdag vidéke közelebb állván a nagy fogyasztó városokhoz, — azoknak mindenkor alumentáló előcsarnokául tekinthető.

Legmelegebben üdvözöljük tehát a társaságot és annak derék kiküldötteit, s ő színt szívből kívánjuk, hogy azon rövid idő alatt is, míg körünkben működni fognak, — a lehető legjobban áúezzék magukat. Isten hozta őket körünkbe!

Szontagh Pál botja.

Ritka szép — mondhatjuk családias színezetű ünnepélynek voltunk augusztus 8-án B-Gyarmaton tanúi amennyiben a közigazgatási bizottság üléseinek alkalmából vármegyei székhelyünkre érkezett Szontagh Pál ur ő kegyelmességének, vármegyének nagy flának, szep nyújtotta át egy díszes küldöttség azon emléksztő-átadót, mellyel őt a székhelyügyi párt végrehajtó bizottsága megisteltelni kívánta.

Okot ez emléktárgy nyújtására, — mint lapunk olvasói már tudják is, — közvetlenül azon körülmény szolgáltatott, hogy az ez évi — mindenha emlékeztetés május 30-iki törvényhatósági közgyűlésnek valamely hitvány kéz elemelte Szontagh Pál ur ő szájának, — épen a nap hősenek sétatoltját. Egy lly megzokott kedvencz tárgy elvesztésének feledtetése végett a bizottság rögtön elhatározta, miszerint megintuhalatlan és soha nem mutó szeretele, ragaszkodása és nagyrabecsülése szerény zálogául egy más sétatollal fog kedveskedni az „örög úr-nak, ki példát adott nekünk, hogyan kell, ha baj van, csüggedetlenül küzdeni, és bizon az igazság diadalában.

A díszes bot átadása Sztranyavszky Géza kir. közjegyző úr szalonjában történt, hol egy nagyobb számú tekintélyes férfiakból álló küldöttség élén Pujos István királyi tanácsos úr tolmácsolta ép oly szép, mint költői beszédben a küldöttség érzelmeit és az emléktárgy jelentőségét.

A kir. tanácsos úr eljenzéssel kísért szavai után Szontagh Pál ur őszelentűje mondott jelentőségteljes közönetet, melyet az alábbiak szerint írtak: „Lelki-
tőleg híven visszaadni:”

Tisztelt barátaim!

Midőn önök azzal üztelenek meg, hogy nekem a f. évi május 30-án tartott megyei közgyűlés emléktől egy sétat, de egyszerű mind támaszul szolgáló botot ajándékoznak, kell: hogy ezen szíves ajándéknak jelképes értelmet is tulajdonítsak. Keltős értelemben szolgálhat ez jelképül.

Az egyik, és ez távol legyen tőlem, hogy ugy vezsem azt jelképezhetni: minté Önök abban a védelem maréchal-botját kívánják mintegy kezembe adni. Ismer-

TÁRCZA.

A két szomszéd golya.

(Állatmesze.)

Rombdólt szomszédjának, két hosszú kőmánya
Golyák sziklákban s öldögéltek békán.
Barátsg, vidámság volt általuk sorja,
Húste élőt tőle a szomszédjának romja.

Tikkadt nyári napon, húsz hegyek felől,
Feszített aszanyokkal szakszerű szél;
Fáradt lehet nagyon, lassú a kőmánya,
Kélepel lakója ritka vadáigra.

„Jó napot Hoesszcsór, megvárni jöttél;
De magasan lakol! Nem bántanok a szék?
Látom jól nézsz ki, gyermeked hának,
Bé fogya lehet itt a békának, gyilkos.”

„Nincs panaszom semmi, elégedett vagyok,
Félekem a mindennem, igényim nem nagyok;
Jó szomszédom közel, barátságban élnek,
Együtt szállodgunk, együtt keresgélünk.”

„Az ám ott szomszédod. De mi: lakás magasb,
Mily hosszú kőmánya, — talán hatalmasabb?
Egyenlő jutsok van, fészekből a helyre
Hányabb a lakod, nem gondoltál erre.”

Bajdon segítsz, nem kell oda egyb,
Orrod erős nagyon, s azzal csór az aszám;
Szomszédod kőmányaik végdőlnek ki követ,
Hajlok a tiedre, hadd emelj feljött.”

„Mit? Magasabb lesz lakom, felhőkbe közelebb?
Láthatom messzebbre a mocsaras helyet?
Hatalmam nagyobb lesz? Ah édes kecselyem,
Fogynak a munkához, ez a feleletem

Megkondit a ruhat, dolgoznak aszanyon,
Vagdognak a fakra, csőrükkel keményen;
Nagy szára edvából, szabadra kihatol,
Minerva madara, kopott flus begy,

Sötét pápaszemem tess orrára a bémél,
Fejét hajlajtja, egy látszik, hogy amél;
Szemet hunyoritva, tán fődőleg mondja,
Kélté nyelvére csóva, rémesen bulogja:

„Ök dőre aszaksely, a to békák királya,
Munkátok csillatán, dolgoztok kiába;
Ha nyarok is bétét, mi lenne után,
Hol ord, mely tessé kőmányaik csócsára?”

Tanulás:

Dönthető más felét, hogy magának épít,
Előbb aszaksely ord, a egy csomó pénzt kőcsit.

D. M.

Tedd kötelességedet.

— Csuppó Ferencz után: fl. Perény Gábor. —

NEGYEDIK JELENET.

Mária, József és Henri.

Henri:

Készen vannak már a hajók a berakás munkájával, minden be van hordva, indulhatunk!... Ah, József, tanító úr!

József:

En vagyok, én, ki hallván szándékukat, ettől el-
téríteni jöttem önöket.

Mária: (Henrihez.)

Ne hallgass rá flam, előre is figyelmeztetek. Beszélni fog nekik a hajózás veszélyeiről; Frankhon gyász napjairól; hivatkozni fog a multira, az ósók dicőségére; de ne hallgass rá!

József:

Mária! Jól tudom, hogy e föld elhagyásában keresik önök az egyedüli vigaszt, hogy az Océanon túl feltaláljuk nyugalmukat. Tehát most az alkalmas idő, induljanak. Üdvözölhetik majd Közép-Amerika édeni vidékeit; a tájat, mely oly bájosan hat az idegenre; az atlanti óceánt, melynek vizei néhol oly tükör tisztán ragyognak, hogy a halandó kétszer élvezheti a természet csodáit: először a látóhatár ólén, az ég körén; szünt azok tükörképét szemlélheti benne. Mely külön-

ben maga is egyik csodája az alkotó hatalomnak. ... Felvidul ott mindenki, kit az élet vihárai tődöz-
nek, kincseket talál a természet örökös ólén; ki
vagyonát veszítette el; szabadságot lel ott az, kit attól
a vágytól megfosztott! (Henrihez.) Ön is talál ott meg-
nyugvást, ki szülőjét veszítette el; hisz mindnyájunknak
közös anyja a föld, mely végre ott is keblére öleli...
Miert ne csaróink hát fel e földi poklot a boldogságot
sugó Amerika földévé? Rajta tehát, induljanak...
(Mely szomszédjához.) Meggyőztünk, megvertünk a po-
roszok által! Alkottott szerencse! Csak azért nyitod
meg csalfa mosolygással a dicőség templomát, hogy
annál nagyobb erővel csaphad be annak ajtaját, hogy
annál mélyebben temethess, hogy váratlan balcsütőnk
annál csaldarabból gúnyolhassad! Ha egy bajnokszép,
nagy erővel, megédesve, tépte volna le fejünkről a bo-
rostyánt, — békén lőném, — emberi dolog! De egy
darabokra szakított s csak ármany és erőszak által
egyesthet nemzet által tiprunk, megégyenítetteli, — ez
ellen borzad valóm! Pedig úgy van...

Vérző szívvel kellett tapasztalunk, hogy a nagy
Chlodvig fia közt fejlődésnek az egyenlenség csúrdi!
Meg is hozták gyümölcsüket! A veszék egymás sze-
mére hányták az áruló nevet; a pártizvály nem né-
mitotta el a közös gyász, mely hazánk árta. A lekd-
hetetlen vágyak megszakították az egykori rendet; ár-
demkereszt után vágott mindenki; hasánk tehát önflaítól
vágott sebében vérzik, s végre, ha így marad, eldől,
mert tiszta és közakarattal azt fentartani nem tudjuk...
Elleneink portyáznak, színté vesztünkre isznak!...

Henri: (kibeszélt.)

Ne többet e szomorú képből, jó mesterem! Elég
már ez is keblem felgyújtására!

József:

Látom, jó gyermek, hogy áltének kínosabb sza-
kasza csak most kezdődik! Bámulva nézi majd, miként
borulnak azon fénypontok, melyekre most oly epedve
tekint. Sokszor kell majd szívében keresnie egyedül a
vigaszt. Fogyóknak keble most a gonoszát is édes éret-
let öleli át, ... de többször fog keserýesen csúszni!
Mi öregek már eleget levánk munkában fáradt flétünk
nyugalomra vágyik. Önöket illeti a nehéz munka, a
szomszéd haza önöktől várja váltástát. Így hisz! Az én

nek, Önök, hogy annyira hű nem vagyok, hogy az ajándékot az értelemben vegyem. Sem testi, sem szellemi öröm meglelése nem jogosít fel engem arra, hogy azt elkélt magyarázzam.

Magyarázom és veszem tehát úgy, hogy miután 24 évig használt sála és tamasz botonról az említett kögyűl tartama alatt, vagy erőten malioskodásból, vagy meglehet egyszerűen lopás által megfosztattam. Önök egy új tamaszt kívannak kézembe adni, hogy a megszokott istápoltatásban, s a mozgás kényelmesebbé tételében hiányt ne szenvedjek.

Igy magyarázom ez ajándékot s így is veszem azt. Nem mondom azzal, hogy mar adajutottam volna, mint költőnk Erdélyi János koldusa, ki botjáról mondja:

„Te nélkülöm lerogysz — én nélkülöd;

Ketten vagyunk egy kinos testület!”

Nem! Odáig tán még nem jutottam, legalább en úgy hiszem, úgy érzem. Igaz, hogy olvastam valahol nyomtatásban, hogy én már annyira elvénhedtem, hogy velem már polemizálni sem érdemes, és hogy én egy gány módjára felejttem a nóákat. No! ebben lehet egy kis igazság, de részemről mégis jobb szeretem, hogy ilyes mondanak, mintsem, hogy azt mondhasák, amit tan a támado fel igényel magának, hogy ő örök ifjú marad; — mert az ily örök ifjuság könnyen azzal járhat, hogy az örök ifjú örök-zöld és örök-nyers is marad. Aztán e támadás azt is igazolni látszik, hogy ha nóáimból feledek is valamit, van is miből felednem. Es ennél fogva, ha e botot nem tekinthetem is, mint egy tábornoki commando-pálcát, kívánom azt, a fentebb említett hasznos és észszerű voltán kívül, mégis úgy tekinteni, hogy ez jelképeze azt, miszerint mi: egy min-denikért és mindegyik egyért, in solidum, kötelezve ere-zők magunkat, hogy mi megtámadott székelyi védelmi szent ügyünkben, még ha botra támaszkodva is, folyvást talpon állani készek vagyunk, s magunkat egykönnyen semminemű szer-zett méltánytalan támadás által leveretni nem engedjük.

A sátabot szolgálhat támaszul, de nem támado seggver; nem commando-pálcát jelképez, de az el-szánt, a végtelenségig menő védelem jelképül szolgálhat s támogató erejénél és szívósságánál fogva e célra hasz-nos is lehet. — Fogadják Önök kedves figyelmükért őszinte meleg köszönetemet.

Ezen felvilányozó beszéd után Önmaga a küldött-ség minden egyes tagjával barátságosan kezét szorított, s velük néhány percig kedélyes eszmecsereit folytatott mialatt alkalmunk volt megsejlelni az emlék-sátabot. — Ennek kiállításánál a bizottságot azon szempont ve-zérelle, hogy az ő excellenciája, a megistelt férfiú kényelmesen használhassa és csupán a felső végén, a for-dulón és a kezelő végén alkalmazott három vastag aranylap tünteti ki, hogy a bizottság némi külső értéket is kívánt annak adni. Az arany lapokon a következő felirások olvashatók: „Emlékl Szentaghi Pálnak. — B. Gyarmat, 1890. május 30. — Ab-gyarmati vármegyei székelypart végrehajtott bizottsága.”

A küldöttség tagjai között ott láttuk: Aninger László, Farkas Ferenc, Baintner Ottó, dr. Bogdán Mihály, Garam Jenő, Horváth Danó, Pajor István, Reményi Károly, Sztranyavszky Géza, Ticsinsky József és Veznag Ignác urakat!

Salgó-Tarján ünnepei.

Tekintetes Szerkesztő úr!

Nem mulasztatom el, hogy azon igazán szép ün-nepéről, melyet S.-Tarján nagyközség közönsége folyó

roncsolt testem is sir felé néz már, de életem lángja tüzet akar még gyulasztani az ifjú keblekben!

Elmondom nekik, hogy katonáink mily hősiég védtek az erődítményeket, az ostrom végső óráiban; többször kiállottak közéjük elleneik kárörvendő gúny-szavakat, de egyiknek sem jutott eszébe a vár feladása. Inkább haltak egytől-egyig; azon reményben, hogy lesz még napfény, mely eloszlatja a gyászos fellegetek ha-záuk felől...

Henri:

Lelkesülök! Boszút esküszöm a porosz fejére!

Mária:

De lássa, József úr, ferjemmel alig tölthettem né-hány évet, akkor is fegyverem közt kellett ott kórosnem. Vajmi ritka volt azon nap, melyen őt egészen maga-ménak mondhattam. Honának élt s a családi körben töltött kis időt is keles felelem közt töltötte!... El-vesztettem őt... (kónya) De hát csakugyan oly szo-moru állapotban van hazánk, hogy minden ifjú-karra szüksége ven?

József:

Haldokló hazánk áldozatát kíván, lankadó gyöke-rét csak egyesült erő élésztheti fel!

Mária:

Gyermekekre is szüksége volna a hazának?

József:

Igen a gyermekeket sem nélkülözheti Frankhon. Mi, a kik élének dele már lejárt, minden bizalmunkat csak befűljük helyezhetjük. S gondolja meg, mily öröm lesz hallania fia hírét, dicsőségét! Akkor csak aludhatni fogja a végzetet, mely azt sugalta önnek, hogy ne hagyja el ő a hazát.

Mária:

Ó! én lennék a legboldogabb anya, ha valószínű látnám szavait! De a csak kevéssel előbb mondottakból következtetve, nem igen lehet reményünk, hogy gyer-mekeink egykor tündökölhessenek!

József:

De legalább bizonyos időre megmenjünk a hazát.

Mária:

Gyermekeim elvesztével sem életem, sem hazám megmentésére nem gondolnék!

év július hó 31-én Mária Valéria Öfensége menyegzője alkalmából rendezett, — tekintetes uraságodat rövid ki-vonatban ne értesítsem, szolgálatot remélvén tenni, ha borsos lapjában — ezen ünnepegy főbb mozzanatit — közze tenni kérem.

Július 31-én reggel már viradtkor egész község nemzeti színű lobogokkal feldíszítve várta a felkelő na-pot, s az utcák örömtől sugárzó arcú polgárokkal telten várakoztak az ünnepegy menet felvonulására, melyet S.-Tarján nagyközség intelligens képviselő testülete s önkentes tüzölő egylete — élén Szentaghi Antal ur — a főleki járás ez idő szerinti vezető szolgabírája a hi-vatali közlegi elén rendezett. A menet fentebb nevezett fenyves díszmagyarba öltözött szolgabíró ur vezetés alatt az ismert jó szervezésű hányász zenekar kíséretében vo-nult fel a község közházától a fenyves feldíszített rom, kutholikus templomba, hol is Nagos Markovics Márton apát plebanus ur 3 segédetel mutatta be — a fenséges „Mátka pár” boldogsáért eső imáját — a Mindenek Uraának — a templomban S.-Tarján összes intelligens közönsége, s a mi kiváltképen megjegyzésre méltó, a díszes hölgyköszorú foglalta el az első helyet, míg a tüz-ölő egylet sorfalt képezett.

Délben dísz ebédet volt szíves rendezni Szentaghi szolgabíró ur, midőn is mint hazi ur emelt poharat s igen szép beszédben ültetett el a fenséges „Mátka pár” valamint az egész királyi család. Este kiváltképpen a község, melynek fényét Barella Henrich rendőr tanácsos ur az általa készített görög tűzekkel emelte, a nép pe-dig zeneszó, mellett esteli 11 óráig hömpölygött az ut-czán, eltette a királyt, a fenséges „Mátka pár” s az ünnepegy rendező szolgabíró.

Augustus hó 2-án ismét ünnepe volt S.-Tarján-nak: Közéletünk egy díszes tagjának sközségünk jölle-vőjének Nagyságos Szilárdy Odón urnak születés na-pjál ünnepekké a napon.

Az önkentes tüzölő egylet szeretett előnkének Nagyságos Szilárdy Odón urnak szerencse kívánatát kife-jezendő, felkérte szeretett szolgabíráját Szentaghi Antal urat a díszbeszéd elmondására, ki ezen megistelttelést örömmel fogadta. Az egylet a község közházánál gyűlt egybe s nevezett szolgabíró ur elén d. e. 11 órakor in-dult az ünnepegy házához, hol is igazán megörökítésre méltó oly szívbeli eredő felköszöntőt mondott az erre felkért szolgabíró, hogy az ünnepegy s a szép számú köz-önség könyekre fakadtak.

(A beszéd körülbelül így hangzik):

Milyen tisztelt Nagyságok!

Nem a díszes elvárás, sem pedig a társadalmi törvények parancsa, hanem az őszintén tisztelt és ragaszkodó, és engedő meg, hogy a kifejezés eljék, a háttartalan szeretet in-dított bennünk arra, hogy a mai napon előtűt megjelünk. Úgy is mint a jara jelenleg első tisztviselője, úgy mint a s.-tarján önkentes tüzölő testület egyik szerény tagja, indit-tatva erom magamat, hogy ennek tisztviselő társaim, bátran mondhatom járkám és az önk. tüzölő testület nevében jó kívá-natokat tolmácsoljam:

Tekintünk vissza azon felcsásdot meghaladó időre, mely-nek legnagyobb részét jött-réssel és mások iránti fáradozással töltötted el. Bárhova nézünk — bármilyen mélyen kezdünk gatlalni — mind ott fellelünk titkokat feltárá és becsapgy, nélkülöz-zeletlen működő áldások beszél munkát.

Nem merítetek ki mindent, bosszú volna mindent előso-rolni, amit Te értettél, S.-Tarjánért a járásért és minden itt mű-ködő jó intézményért tétlél. Ligy meggyőződés, hogy neved a késő utókor aranybetűkkel lézzen minden hospolgár szívébe bevéve. Kérre kérlek az isten áldást Te rád és családodra. Adja a jó isten, hogy ha talán elfáradva a politika töltés dö-vény, társaiévala társ, hald oda add ár-boldogul szeretettelben töltsd napjaidat. Bennünket pedig tarts meg körlek szíves jó

Henri:

De anyám! Gondolkodjunk csak József ur sza-vai felett!

József:

Ha saját honom, melyet izzasztó munkával elő-deink szerettek, zárja le hamvaitam, áldom sorsomat, és életem célját dicsőül érdem!... Ön pedig, jó gyer-mek, ha Páris már nem lesz, s csak halál vagy meg-adás közt lehet majd választani: ne feledkezz meg a híres vezérekről Jean Bart-ról, Du Guedic-ről, kik a vermezőn harcraol közös diadolségnek tartották, mert tudták, hogy a bajvívók tetlei egy fényes óvadnak; hogy az egyes áldozat maradó emléket hagy maga után a haza szívében, mely, ha összeomlik is, hű fiút el nem temeti, sőt romjai közt is ragyogtatja neveiket, s tettük kérdve gúnyolja az idők romboló hatalmát!

Henri:

Igaz van, Anyám! Csak a kétségbeesés sugalta neked, hogy kíváncsodoljunk! Én itt maradok.

Mária: (Józsefhez.)

Ah! Hát egy tanító szavára többet hajt flam, mint tulajdon anyjára! Hát ezért neveltél őt, hogy megvesse anyai intelmeimet?

József:

Nem veti meg intelmeit, csak kölességet rója le a haza iránt, ha a válságban nem hagyja azt el!

Henri: (József nyakába ugrik.)

Köszönöm önnek, hogy figyelmeztetett!

Mária:

Legyen tehát! József úr képében a haza génusza jelent meg körülünk, hogy visszatartson a kíváncsod-lástól! Ime kijelentem, hogy flam katonája lesz, hogy behívoztathassa, mikép méltán viseli a fia nevét. Istene helyezett bizalommal bocsátom el őt karjaim körül!

József: (háladólag.)

Nagy Isten! Adj sok ily családot hazáinknak.

(Vége.)

indulatában továbbra is. Mi pedig ismételtül kérjük a Minden-telét, hogy az emberi kor legregebb istenség általa Szilárdy Odont — Ejen!

Eztán a jelenvoltsukat megrendezte az ünnepegy-úr, kik aztán öröm riválságok — s éljen kiáltások közepett búcsúztak el hazától.

A humoros közönség köréből.)

Lucsencz, Kisasszonyka honah.

Ides szerkesztő barátom!

Ezuta már lata, izz tan olvasta izz legújabb in-cenzai csudát: a szoliesni Figetlenség? Bizom jó a zis-ten, hod gondoskogyia ebbá a kutyá imég idűba ed kis mulato volysmannyrol.

Nem irtek ez alatta Figetlenség tárcza „komediát”, mert az csakugyan latnyi, hod fűles pingalta; de irtek a nagyküpy komol cikikolat, auikokat a profeszor-kak irkaltak Figetlensigba. Had hiszen volyslattha me-gin, hogy: Vous vous fachez, ... az pedig csak olan híres igazgatu profesor nem irtyi, hod van nlha, tan sokszor igazsagos harag; avagy nem haragugya a leg-igazsagosabb istenke izz.

No de jó alaspontja megvan a szoliesni Figetlensig-nak, amit kiadta a Karman Lucsencz izz Vidiky tar-sasag, hod ledjen neki modjaba havunkin politizalni legalab edzer.

Mar mozs legalab tudunk, hod — sajna! — pri-villegiumozs figetlensig izz megvan, de csak Lucsencz varosaba, aki valasztota képviselő a nadmiltosagos grof Gyurky; — Gyarmot pedig, aki valasztota Beniczky, az megvan velki mamelyuk.

De mid fogja mozt mar csinálni a szegin vi-cizsian? Mijen szípen ed kalap alá hozot út az a franya fűlesi-figetlensig a Heneral! Mig izz szíp a batosag, izz mig szeb naluk Lucsenczon a vakmerűsig, c'est a dire, vagyis: határozotan alitunk, amid nem tudjuk, de akarjuk, hod úgy lene. — Gratuláljuk a jól irtesult-sighoz.

Szíp frazisokat izz olvasuk a Figetlensigba, mikor Nadragi Elenziknak megmond, hod fogadatlan proka-tor mi a fizetis! Had mikor megbiztat a nadzsagos Pongracz a csatanozs cselekvisra; de jól tud a Hepar, hod nadzsagos zur teb esse megvan, mint fulesieknek.

Zegyeinkin megin csak legtebb izz megmutatkoza a pan Pettiko Imruzs batyannak, ő kimond a „Figetlensigba”, hod Lucsenczi figetlensigi part esag adig vota, mig az utolsó képviselő valasztas alkalmaival tényleg megszerte a programot s elveit csak a papirosan tar-totta fen. No mit mongya ehez a Gilin ur, meg a Dula Zelinko? Jó Busbak tudok hod busulja magadnak, meg a derik Szlavi izz, aki drusza a Kosutnag, száműzött hazánk flanak. Zauppori rokonsagi a hazánkflához nem izzuserek. Ők ütlen lennek Lucsenczi privilegiumozs figetlensig zoszlopai; halogtyik a Zinrus urambatyan; a hetegyik meg Fűlesz piktör. De mit ir, ha nines van közte a kirali küzgyejzi ur, a Kovacs Ferus?!

A szoliesni kalendár izz hirdeti a „Figetlensig”, hod a Rati barátom leszalott a zará; lesz izz jó szu-ret, ha lesz sog esu, meg ha tezik skribalni valamit a jó bikizs Peres Sanyikonak. Csag a Snel ne írja, mer akor nem lesz bfi szuret, ű eliszik mind, ipen esag, mer szeretyi, szerkesztő barátomnak hagyja ed kicsikat.

Nas purgermaister nem izenyi semid a vas febi-runag, megvetyyi ütlet. (Jól mondta nimet kezmondas: „Stoltz legyet ich den Spanier!”)

De zarág aznyim leld, mid zapad tavolitiba megirta

mladsi Trohasska Zebi,

figyemmanus nevendik.

P. S. A Steler batya persze szoliesni Figetlensig se nem olvasa; mid neki varmegye, meg figetlensig, esag ledjen fige, meg szíp ruzsa, izz zegyib szasi-fraszi.

Időleges árpakiállítás a bécsi gazdasági és erdészeti kiállításon.

Azon kedvezően körülmény, hogy mult évi mezőgazdasági terményeink úgy mennyisege, mint különösen minőség tekintetében közepen aluliak voltak, sok gazdát visszatartott attól, hogy a bécsi általános gazdasági és erdészeti kiállításban terményeivel megjelenjen; a meny-nyiben azonban az idei termés minden tekintetben ked-vezőbb eredménnyel bíztal, a kiállítás intézői a mutat-kozó hiányokon akként óhajtanék segíteni, hogy a f. évi mezőgazdasági természetmunkából időleges kiállítá-sokat rendeznek, mialtal a mezőgazdasággal foglalko-zóknak alkalom nyujtatik természetmunkaikkal a kiállítá-sban részt vehetni.

Ezen időleges kiállítások szeptember 1-től október 15-ig tartanak s azokban kizárólag termelők vehetnek rész. Tekintettel már most azon körülményre, hogy mezőgazdasági terményeink a bécsi kiállításban eddig is nagy feltűnést keltettek; kíváncsossá valik miszerint megragadva a kedvező alkalmat már saját jól felfogott érdekükből is, ezen kiállításban idej terményeiket le-hető nagy számban részt vegyünk.

Különösen a bécsi kiállítással kapcsolatosan ren-dezendő időleges árpakiállítás az, melyen résztvevünk kiválóan érdemes leend. Ezen kiállításnak czélja ugyanis árpánk keletudóséget előmozdítani, foglalkmát s arát lenyegesen emelni; mert ezen kiállítás a nemzetközi ga-bona vásárral egyidejűleg fog megtartatni, mikor is az idegenek nagy látogatására bizton számíthatunk.

Felkerem emeliffogva vármegyeink összes gazdát, hogy ezen árpakiállításban mentől számosabban veye-nek részt, a mi legesekélyebb költséggel sincs egybe-kötve, a mennyiben mindössze hat liter arpat kell a bécsi kiállítás magyarországi bizottságához némi ada-toknak közlése mellett beküldeni. Megyénkben ez időn

*) E rovatban küllöttekert nem vállal felelősséget a Szerk.

több helyett kitűnő árpa termeltek s így árpatermesztés jó hírre érdekében érdemes mindent elkövetni, hogy a kiállításban minél számosabban vegyenek részt, mi mindenesetre több haszonnal járunk mint ha megmaradva népszokott közönységekben a kiállítástól távolmaradva névünk, hogy a vége felé keressünk.

Ha kiállítás szándékozo társaságai szívesek lesznek a bejelentést illetőleg egy egyszerű levelező lapra értesíteni kiállítási szándékjokról, közölve a kiállító neve és lakhelyét, a kiállítandó arpa faját, a talaj minősége, az elővelemény, a trágyázás minősége, a vetés ideje, a holdankénti elvetett mag mennyisége, a vetés sorra vagy sorba eszközöltetése, az érési idő, s végre a termes eredményét szem és szalmában, úgy a bejelentést készséggel eszközöndem, mi egyebeknél fenti adatok közlése mellett egyenesen a kiállítás magyarországi bizottságának is megtehető következő cím alatt: „Ungarische Ausstellungs Bureau k. n. k. Prater Rotunde Wien.”

A kiállítandó árpából, melynek lehetőleg jól, de mindenesetre úgy kell előkészítve lennie mint az esetleg eladás alá kerülendő összes mennyiségnek, legkésőbb f. évi szeptember hó 5-ig, hat liter jó erős és tiszta vázson zsákba csomagolva, melyhez a fenti adatokat tartalmazó jegyzék is csatolandó, a kiállítási bizottsághoz czimezve beküldendő. Ezen arpauntánának a kiállításra való felkúldését gazdasági egyesületünk szintén készséggel eszközöndi, ez esetben azonban kívánatos, hogy a bejelentés f. hó 24-ig a kiállítandó mintáig szeptember hó 1-ig egyesületünk titkári hivatalához multhatatlannal beküldessék.

Fay Árpád,
közgazdasági előadó

Hírek és Különfelek.

Személyi hírek. Gr. Degenfeld Lajos főispán úr ömeltősége aug. hó 7-én érkezett a székvárosba, hol másnap a közigazgatási bizottsági ülést s több küldöttségi ülést elnököl. A főispán körülményei csak tegnap távoztak. — A közigazgatási bizottsági ülést aug. 8-án választott bizottsági tagjaink közül jelen voltak: Balás Antal, Mocsáry Odón, Postóczyk Iván, Szakall Barna és Szontaghi Pál urak. Főtisztelőnk N. v. k. Lajos b. pesti főgymnasiumi tanár és jeles történet-tudósunk, ki vármegyénk egyes helyeinek történeti megörökítésével jó hírnevet szerzett magának, — ma városunkba érkezik.

Könyvtár. Gr. Degenfeld Lajos főispánunk ő mellősége Nagy Mihály vármegyénk első aljegyző urat tiszteletbeli főjegyzővé nevezte ki. Számból örövendük ezen valóban megérdemelt kitüntetésnek, mely kitűnő képzettségű és a közigazgatás terén teljesen képzett fiatal barátunkat érte.

Különfelek. A vallás és közoktatási m. kir. minisztérium Depiny Gizella b. gyarmati polgári leányiskolai segéd tanítónét rendes tanítónévé és Dr. u. g. József ugyanottani polgárisiskolai segéd tanítónét rendes tanítóné névezte ki.

Általános. Kétszázötvenköt éves albiró és dr. Papp Gyula perlati albiró kölcsönösen áthelyeztetettek.

Ismeret. Pongrácz Elemér-bontvármegyénk számvény — (Pongrácz tábornok fia) e napokban jegyezte el Ipoly-ságon Kulcsár Margit kisasszonyt, Kulcsár József úr nagymiveltű bájós leányát.

A városi püspök aranyjelvé. augusztus hó 2-án ment végbe. A kegyes rendiek váci templomában tartotta meg, mert ötven évvel ezelőtt ugyanott mondta első miséjét is. Az igen egyszerű életű főpap úgy kívánta, hogy az lehető esendben menjen végbe s mikor meghallá, németek faklyás tisztelget terveznek, az ellen határozottan tiltakozott. De szívesen fogadta a városi hatóság tisztelgetését, mely közgyűlési határozatnál fogva üdvözlő iratot nyújtat a neki. Dr. Schuster Konstantin ezt megköszönte s a polgármester kezéhez ötszáz forintot juttatott a város szegényei számára. Vácson jól szokás ily Te Deum-ok alkalomával mozsarazni is. Az tehát a mise reggelen most sem maradt el.

Értesítés és tenészt. Magyarboldogasszony napján, vagyis most pénteken az ünnep emelése végett, a helybeli rom. kath. templomban, a most körünkben időző Kuppisz Natalia k. n., László F. kitűnő tanítványa fog énekelni Balogh Erzsébet kisasszonnyal és külön solót is. Mikévdő ifjúságunk pedig zenélni fog a kar-nagy Szaladányi Károly úr vezénylete alatt.

Dr. Pápay Károly Négrádnak. Szécsénynek a mult napokban nem mindennapi vendége volt. Dr. Pápay Károly úr Pinter Sándor polgármesterünk házában mint szívesen látott vendég, több napon át időzött. Dr. Pápay Munkács Bernát nyelvész 1888. március 13-án indulva Budapestre, ötvenévesen át kitartó eréllyel s bizony nélkülözések között is, nyelvi és neptanulmányi szempontból, Ázsiának azon éjszakai nagy földterületét utaztak meg, melyen a vogulok és osztjakok ide oda költözködve, vadászát és halászatból élnek. Dr. Pápay úrnak leg éjszakai pontja az Ob folyó mentén Berjovoz volt. Egy pillantás a terekre, s elöttünk áll az utazó tudos merész vállalata. Befejezve dr. Pápay úr a tudományra nézve gazdag eredményt s tanulmányi utját, elhatározta, hogy ősszel hazatérni szándékát, a palóc népet teszi tanulmánya tárgyává minden bizonyval azon hitben, hogy a vogul és osztjak ázsiai nép családokkal rokonságuk legjellemzőbb vonásait e népek fogja megtalálni. A tudos e második tanulmányi utját az Ipoly folyó mentén, Hontmegyében kezdette meg. Négrádnak egyik állomás helyül Szécsényt választotta, honnan hazi gazdijával a környékre kirándulásokkal telt; továbbá állomás helyül Kis-Hartay jellegetett meg, hol szintén Pinter barátunk vendégül háza volt a szálló hely. E körben is befejezve a tanulmányozás, koponya mérés és a kiváló típusok fényképi felvétele, dr. Pápay a Karancs tövében fekvő közsegek lakotit tette ki megfigyelése tárgyául, ide azonban már Pinter Sándor barátunk — ki diétantárból szintén foglalkozik a palóc nép tanulmányozásával, lévén ő

magá is született palóc — hivatás szeri foglaltsága miatt nem kísérhette tudós barátját. Úgy értesültünk, hogy dr. Pápay Károly úr nyájas, előzetesen s kellemes modorával már eddig is annyira meggyerte a palóc nép tetszést, hogy sokféle, — a nép által soha nem látott — eszközével a test, fej, homlok, orr, szem stb. mérésén szívesen túrt, szokásán, babonáin után tért kérdéseire mosolyogva de készséggel és okosan, komolyan is felel, ősi kelentve örömmel, sőt némi büszkeséggel mutatja meg, de ha azok közül egyetmást a majdan alakítandó néprajzi múzeum számára meg venni kíván, nem szívesen bocsátja áruba meg drága pénzért is. Szeretjük hinni, hogy tisztelt tudósunk a palóc nép között gyűjtendő adataival és a közvetlen megfigyelésből vont tanulmányaival nem kevesebb értékű kincsét fog tökélesíteni, a magyar nemzet számára, mint a meny-nyit ázsiai útjából már tökéletesít. Örömmel szolgálhat az is, hogy egyszerű falusi népünk a közötte várattalul megjelenő tudost már nem fél, hanem öreges-iffja, apraja-nagya szívesen sőt tudvágyalag ereszkedik vele beszélde, s ha tavozni készül körébe, meg marasztalja is. Minden esetre kedvezo jel s talán nincs is már nagyon messze az idő, a melyben az egyszerű nép magasabb értékre fogja becsülni a tudóst és ezzel a tudományt.

Építési munka. Még a hitetlen Tamások is elhízik már, hogy meglesz az Ipoly-ság-balassagyarmati vasút, melynek építési engedélyéről a kereskedelmiügyi m. kir. nm. miniszter úr értesítette a vármegye útján az összes érdekeltet: az engedélyes o. m. államvasutatlanság igazgatósága pedig a mult heten kiküldte helyszínerre az építést vezető és ellenőrző szakaszmérnököt egyet Ipoly-ságra — az Ipoly-ság-vezet, — egyet Dejtárra a vezce-szalomai, — s egyet B.-Gyarmatra a szalomszab. b.-gyarmati szakaszhoz. E mérnök urak már most az építés teljes befejezéséig állomásaikon maradnak. B.-Gyarmatra Kellerman Ferencz derék fiatal mérnök lón kiháldve; a középső szakaszhoz Dejtár székhelyvel Uhlwurm Odón úr, az Ipoly-ság-vezet szakaszhoz pedig Ipoly-ság székhelyvel: Ercellencz Zsigmond úr. A vezető főmérnök: Kovácsévics Tamás, a mult heten szintén körünkben volt, s a szakaszmérnök uraknak a munkálatok vezetésére nézve a szükséges felvilágosításokat megadta. Kovácsévics úr többször jön el körünkbe, hol mindenkor a legnagyobb örömmel és szíves-séggel látjuk.

Értesítés. Welliből Károly úr, a gr. Forgách Antal család uradalmának kitűnő és közbecsületes álló főinspektora a magyar állampolgárság kötelekebe s a honfoglalási esküt aug. hó 7-én tette le Négrádvármegyé alispáni hivatalában. — Polatsek Pál vasúti tisztviselő és neje a nm. belügyminisztérium által honosított, Négrádmegyénk illetőségének fogadtatott el, s a honfoglalási esküt az alispán előtt legközelebb tette le.

Asztal-b.-gyarmati vasút ügybe. az érdekelt községek által a vármegyei határozat ellen beadott felebbezések, mint értesülünk, kedvezően fognak elintéztetni az érdekeltesség javára.

Hangverseny és táncmulatság. Szécsényben aug. 3-án került hangverseny és táncmulatság rendezetek. A nagy számban megjelent közönség elismeréssel adott Krivácsy Irén és Baumgarten Melánia-hangversenyzők zongorajátékának, Heke Hilda, Kaczkovics Károly és Horgát Pál begéző, zongora és furula triójának, valamint Kruly Endre csimbalomjátékának. Két gyermek leány: Dapay Klára és Ida ének tételét két szoborok és zongorák magyar repedőket, Heke Hilda monológját adott ki. Ezt követték: pedig gordonkák, furulák és csimbalom eljátszotta Ellenor és Adolf egykedű adóját. A hangversenyt hajnalig tartó tánc következett. A helyek sorában voltak: Br. Böttler Henrikus (Lőcs), Heke Albertus (Győr), Breitbreiter J. (Szécsény), Baumgarten Fildpus (Ipoly-Kürt), Baross Árpádus (Szécsény), Daró Ferencus (Pétek), Dapay Hildáné (Kis-Kér), Glóza Samueld (Fellán), Horvics Sándor (Szécsény), Krivácsy Antalan (Szécsény), Kaczkovics Ferencus (Vác), Pav. Micsky Lajos (Fellán), Dr. Marer József (Szécsény), Ruszinkó Antalan (Szécsény), Szabó János (Váró), Páchy János (B.-Gyarmat), Dr. Pongrácz Ádám (Lőcs), Niedermann Vilmos (Szécsény) urak és Heke Irén, Marika és Irén, He. Böttler M. tild, Breitbreiter Gabriella, Baumgarten Sándor, Glóza Jolán, Dornier Emma, Komjátty Csizsán és Margit, Kaczkovics Sári, Krivácsy Irén és Ilonka, Ruszinkó Gizella, Országyi Ilonka, Plachy Ersei és Panni (B. Gyarmat), Plachy Berta és Lenke (Budapest), Pongrácz Matild, Simonides nővérek, Faska nővérek.

Nyári mulatság. Bercelen aug. hó 3-án jól sikerült nyári mulatság rendezetek, melyen a vidék szépségei nagy számban jelentek meg.

Fiszerük az adókat. Elmúlt az aratás s immár fáradtság intalmát láthatja a gazda, s ezáltal az iparos és kereskedő is; könnyen érthető tehát, hogy ilyenkor hajtják, szigorúan követelik a mindenféle adókat is. Fizetni azonban, mi tures-lagadás, nehézség a sok adót, meg aratás után is, de ha „muszji”. Felreérthetetlen módon szőléről a penzügyigazgatóságnak szigorú felhívása és utasítása, mely meg összegeiben is előírja az egyes községek és városok előjáróinak, hogy augusztus hónapban minden adónemből mennyi szedendő és szállítandó be. Biz ez csinos kis összegecskék s ugyancsak neki kell látni annak az előjáró és végrehajtó községnek, hogy várokozás alól nagyon el ne maradjon, minek aztán ő és végelemzésében maga az állam válláná kárít. Nem marad tehát egyéb hátra, mint fizetnünk.

Jótekingyűlés előadás. A helyben működő légtörnások jótekingyűlés előadást rendeznek holnap hétfőn a helybeli szegény alap javára. E társulat-ét működése ideje alatt iparkodott élezeseteket szerezni litogató közönségének, miert is ezen előadásra felhívjuk olvasó közönségünk szíves figyelmét.

Győrky Antal a magyar gazdasági irodalom ez érdemidő veteránja, meghalt. A kik ismerik a régibb szakirodalmat, s még inkább a kik ismerték őt magát és buzgó tevékenységét, azokat mélyen megmozgató elhunytának híre. Hogy milyen elismerésekben részesült ő élete folytán s mennyi neves tén megködött, azt a családi gyászjelentésben foglalt címei is bizonyítják. Ez a gyászjelentés következőleg hangzik: „Győrky Győrky Vincze, neje és fia, győrky Győrky Dező, neje és gyermekei, valamint dr. győrky Győrky Odón, az összes családtagok nevében szomorú szívvel jelentik forrón szeretett édes atyjuk, illetve apjuk és nagytatyjuknak győrky Győrky Antal urnak volt kir. katuszteri felá-

gyelő, 1848—49-iki honvéd lovas őrnagy, Hontvármegye törvényhatósági bizottságának tagja, a Szent-Sylvester jelszót rend víze, a német lovas rend, Maria kereszt tulajdonosa, a Szent-István-társulat örökös alapító tagja, a győrvidéki és hevesmegyei gazdasági egyesületek, valamint a bajor frauendorf. „Praktische Gartenbau Gesellschaft” tiszteletbeli és több más tudományos társulat tagjának, élete 74-dik évében a haldokló szentségnek újatoss felvétele után f. é. július 31-én végelegyengülésben történt gyászos elhunytát. A boldogult drága tetemet Dorogon beszenteltetvén, f. évi augusztus hó 2-án délelőtti 10 órakor a felső-szécsényi családi sírboltban fognak örök nyugalomra tétetni. Az engedélt szent mise-áldozat pedig ugyanakkor fog a felső-szécsényi családi kápolnában a Mindenhatónak bemutatni. Dorogh, 1890. július 31. Az örök világosság fényekedjék neki! A boldogult a negyvenes években gróf Szechenyi Istvánnal is levelezésben állt, mert már akkor feltűnt gazdasági tevékenységével. A szabadságbarabban azonban tollát ő is karddal cserélte föl. Először a honti meuzetörök parancsnoka volt, majd honvéd lett, Gőrgy Ártúr tábornok egyik parancs-öröszije s őrnagy rangig vitte. Az ötvenes években a szőlőgazdaságt emelésének fedűt s „Borászati Vegytan”-at németre is lefordították. Utóbbi éveiben nagyon elszomorította a fillokszéra-vezet terjedése, mert az ő törekvéseinek is pusztító veszedelmévé vált. Még lavaly adott is ki egy szakmunkát: „Vedekezés a fillokszéra ellen.” A megboldogult unokatestvéré volt Madách Imre költőnknek, anyja után, a ki Madách Anna volt.

A kisterem, székházunk kisteremének híres mellék terme, most már ugyancsak kisteremmé változott át, a mennyiben a főispáni lakás kibővítése céljából benne egy közfalat húztak. A kisterem elvagyott részéből két főispáni szoba rendezetett be, úgy hogy most főispánunknak, az előszobákban kívül 5 szobából álló hivatalos lakása leendő.

A losonci polgári leányiskola tanítónőinek megválasztása aug. hó 11-én fog az ottani iskolaszék által meg-ejtetni. Ötvenen pályáztak ezen tanítónői állásokra; közülök ki kell emelnünk különösen egy b.-gyarmati pályázót is, és pedig Győrky Ilonka kisasszonyt, aki jeles képzettségűmel fogva valóban díszre válnék a losonci polgári leányiskolának.

Komjátty Ázsián kir. tanfelügyelő úr könyvgyűjtő-ményéből számos jó könyvet adományozott vármegyénk egyes iskoláinak. Így a b.-gyarmati és losonci polgári fiú illetve leányiskoláknak 20—20 dbot. A szécsényi rom. kath. iskolának, a kis-márosi, moskvai és poltári iskolának 50—50 dbot. Ezeket kívül több iskola részesült kisebb nagyobb mennyiségű könyv adományban érdemes tanfelügyelőnk részéről. De hát: „munera ne numera,” elég az hozzá, hogy tanfelügyelőnk nem csak szóval, de tette is hirdeti az iskolai és népkönyvtárak szükséges voltát.

A közigazgatási bizottság üléséről, mely aug. 8-án a főispán elnökele mellett tartottuk meg, idő hiány miatt részletes tudósítást lapunk jövő számban hozunk. Az ülésről való emlarásúkat: Beniczky Árpád, Laszkáry Gyula és Br. Rozner Ervin urak kimentették.

Úgyes rend. Paudler József, b.-gyarmati kémény-seprő Hugaagra küldött ki segédjét, Talamán Ferencet, hogy ott kéményeket tisztítson. Ifj. Varga János csimladia mester házában azonban, professzióját mellőtt jónak látta Talamán úr némi mellékfoglalkozást is gyakorolni: elopta a nevezett csimladia kémény gerendája alá rejtett 48 frt összetakarított pénzt, s aztán szép lé-rasan áldéppel Váróba; de a megértült Varga úr utó-érte Talamánt és meg is vizsgálta, csak hogy eredménytelenül. Szabadon jött tehát vissza a tolvaj B.-gyarmatra; Varga urat pedig biztos lévén a gyanúban augusztus 2-án ejtett szintén bejött városunkba s egyenesen a rendőrségre ment nagy panaszával és nem hibáza; ment az éji őrség Molnár Mátyás rendőr által vezelve, meg azon éjféli (szombat) kereszte s egy leány-nál fel is találta Talamánt, s azután kissé ügyesebb kutatás mellett, semmint amilyet Hugaagra vihettek véghez, a tisztelt segéd ur cipőibe rejtve, sikerült a pénzt, 9 frt híjjával, megtalálni. Talamánt másnap átadták a kir. járásbírósnak, ez pedig azóta teljes bizonyíték alapján 3 hónapra elítélte a diétlans-tolvaj kéményseprőt.

Lelek ki látvány. A b.-gyarmati polgári leányiskola több növedteke a szünidő szép napjait elme és szív-képző foglalkozással ohajtván töltött: augusztus 2-án Streisinger Jakab úr előzban színi-előadást rendezett, oly esendben készülvén arra és oly minden külső feltűnés nélkül házi körben tartván meg, hogy mi arról csakis elmúltta után értesültünk, midőn a kis leánykák két küldöttje 6 frt 5 krt, mint az ő jötekingyűlés előadásuk eredményét, a város házában a bíró úr kezébe tette, hogy ez összeg a városi szegények javára fordítassék. Lapunk útján mond tehát nekik, kedves adománykért köszönetet a városi előjárós; mi pedig ide írjuk azt is, hogy előadásra került Kisfaludy Károly „Szeged szegzed” című jeles vígjátéka, következő szereposztással: Villányi, földbírtokos, személyesítő Kohn Irma, leányai Póli, Liza, sz. Streisinger Teréz és Hajósi Gizella, Tolvaj Lajos kapitány: Ronai Irén, Egyed ügyvéd: Róth Róza, Damonok, gazdatiszt: Berczel Lenke, Inas: Ori László. Bizonyosan valamennyien szépen és jól játszottak.

Hálafelirat. Pohánka János banki evangélikus tanító meghalt.

A hercegszégi kistérszékén meggyűlt. 2—3 millió méter-nazsa közösen tartalmazó telepek tarattak fel. A szemet ma már két társá segélyével bányászták. — Szerencse fel!

Pályázat a b. gy. ipart. Minden lelkes magyar nemzetgazdász elve, hogy a hazai ipar fejlesztése végett, mennyiben ez ipar termékei a haladás követelményeinek megfelelnek, pártolását a külföld elé kell tennünk; ép így áll a dolga az egyes városok iparfejlesztésével is. Hogyan remélhetjük és várhatjuk mi azt megfelelő pártolás nélkül? Ereszben tehát ne hódoljunk az afféle divatos áramlatnak, hogy például nem is lehet jó egy cipő vagy egy öltöny és meg ezer mindenféle neme az

